

Megjelenik hetenként kétszer
csütörtökön és vasárnap

Főszerkesztő és kiadó:
CSUKOVITS JÁNOS.

Felelős szerkesztő:
MAURER NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sopron, Ferenc József-tér

Városi és megyei
TELEFON 394. SZÁM.

ÚJ ÉLETT

Társadalmi és ismeretterjesztő lap.

Előfizetési ár:

Negyed évre . . . 2.—
Fél évre . . . . . 4.—
Egész évre . . . . . K 8.—

Egyes szám ára 8 fill.
Egy óra . . . 70 fill.

Hirdetéseket a lap kiadó-
hivatala megegyezés szerint
felvesz.

Kéziratokat nem adunk vissza

Jövőbetekintés.

Sajátságos, hogy az emberek mennyi mindent nem tanulnak és mennyi mindent nem tartanak érdemesnek arra, hogy vele foglalkozzanak, csak épen a legfontosabbal nem törődnek: nem tanulmányozzák az élet tudományát. Mert, ha az élet értelmébe is olyan nagy gonddal és odaadással iparkodnának behatolni, mint más dolgok lényegébe, többen tudnának felemelkedni egy harmónikus élet magaslatára. Kevés ember gondolkodik azon, hogy magának megfelelő, tágasabb perspektivákat felölölő életcélt keressen; a legtöbb élet csak amolyan halvány tengődés, és egyik napról a másikra, kapkodás a napsugár után, mint a homályos helyen élő növény tengődése.

Nincs megfelelő célja, nincs kellő harmóniája nemcsak az egyes ember, hanem az emberi közösség életének sem. De nincs meg a harmónia az egyének és a közösségnek céljai, életfelfogása közt sem. Azonban most, amikor még erősebben érezzük, hogy bizony eltávolodtunk a helyes iránytól, hogy az életünk utja valahogy ingoványos területre tévedt, talán mégsem egészen időszerű, hogy utópiáknak látszó nagy életcélok keresésére induljunk? Igen, meg nem is! Nem időszerűnek látszik talán azért, mert most más közelebbfekvő gondok töltenek el bennünket: vagyis küzdjük le először az előttünk domborodó akadályokat és csak azután tekintünk magasabb csúcsok felé. Igen, mert szükségünk van most jobban, mint bármikor máskor, egy megerősítő, felemelő nagy bizodalomra, hogy szemünk ne boruljon el teljesen a vak sötétségben, hogy újra erőt kapjunk a nehéz küzdelemre, hogy legyen hivatott fényünk, mely megmutassa, hová menjünk, hogy bevilágítsa küzdelemünk értelmébe.

Szilárdabb értékekre van szükségünk, mint amelyeket eddig vallottunk magunkénak: felvilágosodás, kultúra, pacifizmus, szocializmus igen szép fogalmak, de hitünk értékünkben bizony megrendült. Lehet, hogy most, amikor a keserűség mérgezi meg nyugodt ítéletünket, kissé igazságtalanul ítélkezünk. A végső ítéletmondással tehát várjunk még: halasszuk azt nyugodtabb időkre! Most csak hitünk lehet és bizodalomunk abban, hogy a régi rombadölt értékvilágból is meg tudunk majd menteni néhány értéket, amelyre azután ráállva haladhatunk majd a mainál egészségesebb fejlődés felé.

Kultura! Valamikor nagy szó; ma egy kicsit mosolygunk, tán sóhajtok is egyet és azután szomorúan tovább megyünk. Igen, mert a régi kulturánk nem volt az igazi, nem is tudta kiállni a tűzpróbát: csak üres szellemi kicsiszoltság volt, belső éltető erő nélkül. Az észbeli és érzésszerű finomodás nem volt egyensúlyban, hanem főleg a szellemi erők kiművelésére törekedtünk. A jövő kulturájában egyenlő szerepet kell adni a szellemi és az érzésszerű finomításnak. Igazi életérték csakis olyan kultura lehet, amelyben nemcsak a hideg számító ész, az érdek, szóval a hétköznapi praktikus ész fogja irányítani összes cselekedeteinket és életünknek formát adni, hanem amelyben mélyebb gyökeret fog verni az erkölcsös érzésszerűtől áthevített ész, a megértő, filozófikus ész.

A megértés alapjára kell, hogy álljunk; kell hogy világfelfogásunkban az uralkodó sajátság a szeretet legyen, mert csak így léphetünk majd az igazi fejlődés útjára.

Ha a mostani fejlődési irányt akarnók a jövőben is megtartani, az ut végén szomorú perspektivákat látunk feltűnni: nagy a valószínűség, hogy a háboru után élénkebben fog az emberek és az államok hangulatában élni a keserűség és a bosszu érzete; ez pedig nagyon rossz tanácsadó: a revanche áldatlan gondolatát fogja sugalmazni az egyes népeknek. Kezdődik majd a versengés a fegyverkezésben és minél gyilkosabb öldöklő szerszámok kitalálásában; garmadákba hordják majd megint a sok puskaport és robbantószert. Ágyuk és puskák ezreit és százazereit tartják majd megint egymásra szegezve; az aknák mellett való lesbenállás pedig nagyon veszélyes, mert egy kis vigyázatlanság, egy kis félreértés és az aknák felrobbannak, a puska porrobban és elviszi újból a virágzó életet, fáradozásaink gyümölcseit.

Az igazi fejlődésnek alapfeltétele a jövőben bizakodó nyugodt lelki hangulat sem lesz meg, ha a régi alapra vázoljuk majd haladásunk körvonalait. Az alkotás legboldogabb pillanatait is megmérgezi majd az arra való emlékezés, hogy mindez a törekvés mire való, mire való az építés, ha esetleg már holnap rombadöntheti mindezt néhány lelkiismeretlen embernek szeretetlensége. A szülők a gyermekükben nemcsak a fejlődés, a haladás örömét élveznek, hanem ott látják a háttérben settenkedni a pusztulás, a háboru rémét is.

A fejlődésre való törekvésnek táplál-

kozni kell abból a tudatból is, hogy az emberi közösség erkölcsi finomodása, haladása nemcsak üres frázis, hanem valami bizonyosan létező és szükség-szerű. Mert különben elsekélyesedik az életcélunk: igazi értékes kulturember csak az lehet, aki a maga lelki fejlődésébe belekapcsolja a közösség fejlődésének gondolatát is. Igaz, hogy az emberek nagy része ilyen eszmék hangoztatására avval szokott felelni, hogy utópia mindez. Igen! Utópia, de utópia nélkül nincs fejlődés; ami tegnap utópia volt, ma már valóság. A repülés utópiaja ma már tagadhatatlan valóság. Mindig is az utópisták voltak az emberiség fejlődésének uttorói.

És különben is olyan nagyon merész utópia-e az, hogy azokat az erkölcsi törvényeket, amelyeket a közösség egyes tagjaira vonatkozólag már kötelezőknek ismerünk el és betartásukat, megvalósításukat követeljük, átvigyük teljes következetességgel a közfelfogásba is. Olyan nagyon nagy utópia-e annak a követelése, hogy ne legyen külön egyéni és külön állami, politikai becsület, külön egyéni és külön politikai erkölcs. Mostanáig beszéltek egyéni becsületről és beszéltek politikai becsületről, de közben elfelejtették, hogy csak egy zsebük van. A természetes ész is megköveteli, hogy egyforma erkölcsi elbírálás érvényesüljön az egyéni életben és az államok életében.

És talán nem is vagyunk olyan nagyon optimisták, ha reméljük és valljuk, hogy a következő korszaknak uralkodó sajátsága szükség-szerűen az erkölcsi akarat érvényesítése lesz és ez fogja rányomni bélyegét jövő világfelfogásunkra.

Az emberiség szellemi fejlődését vizsgálva bizodalommal merithetünk a jövőre vonatkozólag is: igenis volt fejlődés és lesz a jövőben is továbbhaladás. A felvilágosodás korszaka után következett a felvilágosítás korszaka, a szellemi műveltség terjesztésének kora. Majd mintegy reakcióképen a tulságba vitt szellemi kultusz ellensúlyozásaként az akarat, a cselekvés értékelése volt a fősajátsága az emberiség világfelfogásának. Ez volt a nagy akarók, a kiméletlen cselekvők korszaka, Napoleon kora. Azonban az akaratnak szüksége van egy áldásos fékezőre és józan utmutatóra, szüksége van a szeretetre, az erkölcsre. Bizzunk tehát, hogy a mi eljövendő korunk az erkölcsi akarat kora lesz!

Rottensteiner Richárd.

Világháború.

A San déli partján nincs ellenség. — A középső Dnyeszter szakaszon nagy harcok folynak. — Lengyelországban a hátráló oroszok üldözzük. — Keletgaliciában a helyzet változatlan. — Az olaszok több támadását visszavertük. — A görzi hidfő ellen az ellenség ágyutüzet intéz. — A törökök a Kaukázusban szép sikereket értek el.

HÖFER JELENTÉSE:

Hivatalos. Budapest, június 25.

Orosz hadszíntér:

Halic és Zurawno közt a harcok a Dnyeszter északi partján tovább tartanak. Az oroszok ellentámadásait visszavertük. A mi támadásunk előbbre haladt.

Zydaczowon túl előnyomulva tegnap elfoglaltuk Chodorowot.

Egyébként a Dnyeszter mentén Halicstől lefelé, továbbá Lembergig keletre, Rawaruska mellett és a Tanew mentén a helyzet változatlan.

A San déli partján nincs ellenség.

Lengyelországban a szövetséges csapatok üldözik a Zawichest, Ozorow és Siena felé visszavonuló orosz haderőket.

—:—

Olasz hadszíntér:

A tiroli határon többszörös ágyuharc folyik.

A partvidéki határterületen a reggeli órákban Ronchitől keletre ellenség két támadását visszavertük.

A Görzi hidfő és a Comeni fensík széle ellen az ellenség heves ágyutüzet intéz.

(M. E. S.) HÖFER, altábornagy
a vezérkari főnök helyetese.

A NÉMET VEZÉRKAR BESZÁMOLÓJA:

A nagy főhadiszállás jelenti:
Berlin, június 25.

Nyugati hadszíntér:

Soucheztól délre közelharcban több géppuskát zsákmányoltunk.

A Labirinth állásunk ellen ismételt intézett ellenséges előretöréseket visszavertük.

Az Argonneok nyugati szélén egy francia zászlóaljnak előretolt új állásaink ellen intézett támadása az ellenség súlyos veszteségei mellett összeomlott. Ellentámadással elragadtunk az ellenségtől még egy árkot két erőházzal együtt. 3 újabb géppuska és 3 aknavető jutott kezünkbe.

A Maas magaslatokon a Tranchentől keletre visszafoglaltunk egy, az ellenség által szivósan védelmezett összekötő árkot.

Leintreynél, Luneville-től keletre kisebb ellenséges vállalkozásokat megghusítottunk.

Keleti hadszíntér:

A tegnapelőtt elfoglalt Kopaczyska falut ismét kiürítettük.

Chorzeletől délkeletre Stegna falu közelében csapataink heves harc után az ellenséges vonalak egy részébe behatoltak s ott szilárdon megvetették lábukat.

Délkeleti hadszíntér:

Woysch vezérezredes csapatai az ellenség üldözése közben az Ilzetől délre átlépték az erdős vidéket.

Mackensen tábornagy hadseregeinél a helyzet lényegében változatlan.

Halicstól északnyugatra Linsingen tábornok hadseregének egyes részeit a tuleróval fellépő ellentámadások elől Martinnownál a Dnyeszter déli partjára kellett visszamennünk.

Tovább a folyón felfelé előrehaladó támadásban vagyunk.

A hadsereg balszárnya Chodorownál áll.
(M. E. S.) Legfőbb hadvezetőség.

TÖRÖK HIVATALOS JELENTÉS.

A főhadiszállás jelenti:

Konstantinápoly, június 25.

A kaukázusi arcvonalon, Kale Bogh az közelében egyik csapatunk, amelyet ellenséges utóvéddek szorongattak, június 23-án reggel ellentámadással visszaverte az ellenség támadását és arra kényszerítette az ellenséget, hogy Kale Bogh az irányába visszavonuljon.

A Dardanella-fronton tegnap Sedil Bahr és Ari Burnu mellett megszakítással gyöngébb tűzérési és gyalogsági harcok voltak.

A többi harctéren a helyzet változatlan.
(Miniszterelnökségi sajtóosztály.)

Miért drágák az élelmicikkek?

Lépten-nyomon másról sem beszélnek az emberek, mint a nagy drágaságról. Elpanaszolják egymásnak a drágaság megszámlálhatatlan fajait és abban a hitben, hogy ezzel minden meg fog változni, várják a szebb jövő elérézését. Csakhogy ezt hiába várják, mert nem akar eljönni, hanem mindinkább sötétebb árnyékot vet.

Nekünk soproniaknak legnagyobb panaszunk a lisztügy körül van. Az árba valahogy csak beletörődött volna már a lakosság, hanem a minőségével sehogy sem tud megbarátkozni. Hogyis tudna, midőn ezelőtt csak a „duplanullás“ lisztet ismerte és most feltalálták a „duplakukoricás“ lisztet, amelyen már hónapokon át kénytelen rágódní. Miért kell épen Sopronnak kukoricával hizni, midőn már a szomszédos városokban, Győrben és Szombathelyen fehér süteményt esznek. Ez a kérdés foglalkoztatja az embereket. Hogy mennyire ellenszenveznek a kukoricaliszttel, mutatja a következő eset: Egy gyermeknél liszteszacskót látok. Meg-

Találkozás.

Korossy Jenő bejárt vagy három egyetemet. Volt Pesten, onnan átment Bécsbe, aztán felrándult Galiciába, mert kíváncsi volt milyen a lebergi egyetem belseje. Hogy sokat tanult-e a különböző nemzetiségű tudós tanár uraktól, arra nem merném fejemet tenni, mert Jenő saját meggyőződése volt, hogy neki nem való a tudomány, s a doktori címet nem az ő számára találták fel. De — gaz legyen a ki rosszra gondol — Jenő nem kényszerűségből vándorolt egyetemről-egyetemre hanem először mert tehette, másodsor mert szerette a változatos életet, harmadsor mert, mint azt komolyan állította nagy követője a híres May Károlynak kinek tudvalevőleg az volt életcélja hogy embereket, idegen népet nép szokásokat tanulmányozzon. A tanulmányozást Jenő ugyan May Károlynak hagyta, ő csak élt, élvezte a fiatalág áldott gondtalan életét.

Különös előszeretettel volt a kirándulások iránt. Mindig tervezett valamit s valósággal kétségbeejtette egy-egy vasárnap délutáni eső. Barátai kedvencévé lett, s akkora népszerűségnek örvendett, hogy azt bármelyik képviselő méltán megirigyelhette volna.

A bájos fekvésű kedves Staniszlau vonzotta legjobban, s nem mulasztott el egy alkalmat sem hogy oda el ne látogasson. Nem kell azonban Jenőt meggyanusítani. Nem valami lengyel kis lány két szép szeme vonzotta, hanem legkedvesebb barátai staniszlauri fiúk voltak, kiknek mindig valami új magyaros „stiklivel“ tudott Jenő kedveskedni. Meg — mint mondani szokta — szabad óráiban természet imádó volt, s óráig elbolyongott a várost környező szép

hegyekben, mit tréfásan elnevezett a magyar kárpátok hugának, vagy elcsónakázott a csendes folyású „Bystrys“-án. Az ilyen csavargásoknál hű társa volt Olenszky Patrik egy 10 éves lengyel fiúcska. Hogy hol ismerkedtek meg az kettőjük titka de Patrik rajongott nagy barátjáért és vasárnap reggeltől-estig Lembergől jövő vonatokat. Valóságos baráti bizalom volt közöttük. Patrik hűségesen beszámolt, hogy egy hét alatt hányszor esett le a fáról, hol fedezett fel új madárfészket, vagy ki verte el pajtásai közül. A városon kívül fekvő remek Elizabeth park kertésze minden fáradsága dacára sem tudta meglesni az ő rendszeres rózsá tolvaját, mert Patrik nagy ügyességgel csent el hetekint néhány szálát kedves barátjának kedveskedésül.

Az egyetem bezárása után Jenő átment Staniszlauba bucsuzóra. Felkeresett minden kedves helyet, mindenkit kivel egy-egy kellemes órát töltött. Természetes Patrikról sem felejtkezett meg, de mert nem volt vasárnap, a gyerek nem számítva vendégre valahol egyedül koborgott. Jenő ismerte kis barátja útjait s most is egyenesen a Bystrysa melletti fűzesbe tartott. Tudta, hogy Patrik legkedvesebb helye az ottlevő nagy tölgyfa, mit a gyerek kizárólag magáénak tartott. Tényleg ott volt, de ezuttal nem a fán hanem a fa alatt és minden igyekezete odairányult hogy zsebkendőjével homlokát bekösse. Valószínűleg ismét akarata ellenére légugrást csinált mi ezuttal rosszul végződött. Homlokát betörte és két helyről is szivárgott a vér. De menten elfelejtette a saját baját mikor megtudta, hogy az ő drága barátja bucsuzni jött. Leosüggesztette kis fejét, és keservesen sirni kezdett. A nagy

TÁRCA

Barátomhoz.

Hogy a Sors így összevert bennünk,
Ugye, mi jó bajtársak leszünk?

Téged is megtört már az Élet,
Tudom, Te is gyötrődve érzed,
Hogy remeg néha rogyant térded.

Rokkant vagyok én is, rokkantja
A bűnnek s jól esne, ha szánna
Simogatna valaki néha.

Hogy a Sors így összevert bennünk,
Ugye, mi jó bajtársak leszünk?

Tudom, Te jó, fíusleány vagy
S lányos fíu vagyok jó magam!
Hogy a Sors így összevert bennünk,
Ugye, mi jó bajtársak leszünk?

Te is sokszor vig vagy és nevetesz
S kacagásba fojtod a könnyed
Ha sirni készítené az Élet.

Hogy a Sors így összevert bennünk,
Ugye, mi jó bajtársak leszünk?

Rottensteiner Richárd.

szólítom, hogy hol vette, azt feleli, hogy a városi üzletben és hogy csak főzölisztet kapott. Minthogy minden kiló főzölisztre egy kiló tiszta kukoricalisztet is kell venni, csodálkoztam a város humánitásán. Megkérdeztem tőle, hogy miért nem kapott kukoricalisztet, azt felelte, hogy csak nem bolondult meg, hogy kukoricalisztet vegyen, azt egyék meg a városházán. Furfanggal kellett a kukoricalisztől megszabadulni. Midőn kiadták neki a főzölisztet, az előre elkészített pénzt lecsapta az asztalra és a lisztet elszaladt.

Ami pedig a piaci drágaságot illeti, annak okára is rájöhettünk, ha egy kissé kutatunk. Bár a rendőrség mindent elkövet a megakadályozására, úgy látszik eredmény nem igen mutatkozik. Azért van olyan drága és hullámzó ára a tojásnak is, mert az élelmes osztrák ügynökök összeszedik a falvakban és elszállítják szűkebb hazájukba. Pénteken éjjel is mint polgárörnek alkalmam volt meggyőződni, hogy mi módon vándorol ki megkerülésünkkel a rengeteg sok tojás. A Kossuth-úton egy alaposan megterhelt kocsit vettem észre. Megkérdeztem a kocsistól, hogy mi van a kocsin, azt feleli, hogy tojás és hogy Felsőőr (Vas megye) környékéről hozta és most Nagymartonba szállítja. Hogy azután Nagymartonból hova kerül a spekulánsok kezéből a tojás, az mindenki előtt világos lehet. Megmagyarázzák az osztrák lapok hirdetései: „Osztrák-magyar tojás ládánként 12.000 csomagolással bármily mennyiségben kapható“.

Azt kellene megakadályozni, hogy a vidéken az ügynökök ne garázdálkodhassanak oly nagy mértékben. Hisz előfordul, hogy egy községben egyidőben három ügynök is manipulál és egymásnak erős konkurenciát csinálnak, úgy hogy már önön maguk felhajtják az árakat a hihetetlen magasságig. Ha már Vasvármegye felismerte a helyzet

fiu is valósággal küzdött könnyeivel, nem tudta hogyan vigasztalja kedvencét, mikor az hirtelen felvetette fejét, könnyein át mosolyogva mondta:

— Jenő te nem mész el, csak úgy mondd. Hisz aki elmegy az a másikat meg csókolja.

Jenő elnevette magát kis barátja okoskodásán.

— Bizony elmegyek kis Patrik és soká soká nem látsz. De azért még sem csókolak meg, mert már megint csupa piszok vagy.

Patrik elkomorlyodva nézett végig magán. Csakugyan ruhája tépett és sáros volt. Barna kezein lehetetlen nagyágu és színű körmök ékeskedtek, lábai kicserepesedtek a vízben való gázolástól. De azért nem nyugodott bele, hogy ő bucsucsókot ne kapjon. Megfogta Jenő kezét, barna szemével bizalmasan nézett rá, s újból könyörgött.

— No csókolj meg Jenő. Hátha már nem látsz többet. Hisz multkor is azt mondtad, ha egyszer innen elmész, soká-soká nem jössz vissza.

Jenő hajthatatlan maradt. Nem ő ilyen piszkos gyereket nem csókol meg. Mikor aztán a kicsike megint komolyan elszomrodott, Jenő szentül ígérte, hogy nem válnak el örökre, hanem ha erre lesz bármikor utja meglátogatja őt. De ennek ellenében Patriknak is ígéretet kellett tenni. Hogy nem mászkál annyit a fákon, s nagyobb barátsággal lesz a mosdótál iránt; s ha viszontlátásnál javulást tapasztal Jenő, úgy Patrik duplán kapja meg a most elmaradt csókot.

Valóságos szerződést kötöttek, és a tanu helyét más hijával az öreg tölgyfa töltötte be.

(Vége következik.)

komolyságát és a megye lakossága érdekében megteremtette a kiviteli tilalmat, azt hisszük, a mi vármegyénk sem maradhat tétlenül, annál is inkább mert vármegyénk is az ország határán fekszik. Ez a radikális intézkedés valószínűleg eredményre vezetne és nem állana fenn az a kifordított helyzet, hogy a lakosság kénytelen drágábban fizetni az élelmicikket ott ahol terem, mint ahol nem terem, ahova tőlünk viszik. Helyes a piaci árak hivatalos megállapítása, ezért csak dicséret illeti a hatóságot, és hisszük, hogy a megkezdett fél munkánál nem fog megállni, hanem a legközelebb gyökeres munkát fog végezni, mert az uralkodó drágaság nincs eléggé indokolva, miután minden van bőven. Csak az uzsorát kell eltörölni.

Meghódolás.

*Álom királynő: kis Feredőz —
Messziről bujva utána ha járok,
Koldus-legény királynőre ha várok:
Gőgösen surran el kis Feredőz.*

*Ajakam a nevét tagozza dadogva,
Jaj: meg ne hallja, halk csendesen.
Parányi lába nyomát keresem
Mámorosan leborulva a porba.*

*És mire visszajő kis Feredőz:
Szívem a lába elé lerakom,
Kő meg ne sértse: oh járjon azon,
Tapossa a szívemet kis Feredőz!*

Olivér.

Hirek.

A trónörökös kitüntetése. A király Károly Ferenc József trónörökösnek a Szent István rend nagykeresztjét adományozta.

Személyi hírek. Méltóságos Fetsér Antal győri püspök úr első ízben járván városunkban, kedden, e hó 22-én meglátogatta az Orsolya-rendiek intézetét is. Jelen volt az éppen folyó tanképesítő vizsgán s kérdéseket is intézett a jelöltekhez. Azután megtekintette a zárdát; végre pedig megmutatták a Méltóságos úrnak a Pólából internált árvákat, kik a Püspök úr néhány kérdésére, töredezzve ugyan, de mégis magyarul feleltek már. Miután a Méltóságos püspök úr végtelenül lekötelező jóságával az intézet minden lakójából őszinte kegyelet és örömet váltott ki, azon ígérettel távozott, hogy nemsokára ismét eljön. — Farkas Alberik ciszterci rendi tanárt, a főpát a budai szent Imre főgimnáziumhoz helyezte át Egerből.

Kitüntetések. Szentgyörgyi József 85. gyalogezredbeli hadnagy a törvényszéki iktató fia, ki jelenleg Balassagyarmaton tartózkodik, a nem régen Kassán pusztító tűz lokalizálásánál egy tűzoltó életének saját életének veszélyeztetésével való megmentéseért s a tűz oltásánál való körültekintő vezetéséért a parancsnokságtól kitüntető elismerésben részesült. — Ofelsége az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásáért a hadiékítményes III. oszt. katonai érdemkeresztet adományozta: Baksay Sándor századosnak, Reichstaller József főhadnagynak, Petermann Ottó, Steinbrecher Frigyes főhadnagynak a 48. gyalogezredből, továbbá a hősi halált halt Huszár Antal 76. gyalogezredbeli főhadnagynak. Az ellenség előtt tanusított kitünő szolgálataiknak elismerésében részesültek: Polczér Frigyes t. főhadnagy a 76. gyalogezredben, Rátz

Ottó főhadnagy, Fűredi Sándor hadnagy és Klein Miklós t. hadnagy a 48. cs. és kir. gyalogezredben.

Kirendelések. Az igazságügyminiszter Török István csepregi kir. járásbírói betétszerkesztő bírót a pápai, Böhm Dezső nagymartoni királyi járásbírói önálló működési körrel fölrüházott betétszerkesztő irodatisztet a felsőpulyai kir. járásbírói telekkönyvi hatóságához hivatalból kirendelte.

A württembergi király kitüntetése. Stuttgartból jelentik: Ferenc József őfelsége II. Vilmos württembergi királynak az első osztályu katonai érdemkeresztet adományozta a hadiékítménnyel.

Vaskereszt. A király megengedte, hogy báró Pflanzler-Baltin Károly lovassági tábornok és bojnai Boroevics Szvetozár gyalogsági tábornok a német császár által adományozott I. és II. osztályu vaskeresztet, Szurmay Sándor és feldsturmi lovag Höfer Ferenc altábornagyok az I. osztályu vaskeresztet, Hadfy Imre altábornagy pedig a II. osztályu vaskeresztet elfogadja és viselje.

Papszentelés. Fetsér Antal megyéspüspök június 25-én Pokorny Miklóst, a budapesti központi papnevelő-intézet végzett növendékét, továbbá Barcza Leander, Hermann Hyppolit, Keszler Emidius, Kovács Arisztild és Zempléni Tódor bencés tanárjelölteket alszerpapokká szentelte. Június 26-án reggeli 7 órai kezdettel ugyanőket szerpapokká, f. hó 29-én délelőtt pedig áldozópapokká szenteli.

Gróf Zichy Miklós hősi halála. Az arisztokrácia egyik, a közéletben is szerepet játszó tagjának hősi haláláról érkezik hír. Gróf Zichy Miklós f. hó 22-én a bukovinai harcokban hősi halált szenvedett.

Püspökünk adománya. Fetsér Antal megyéspüspök dr. Szabó Vendel tart. tábori lelkész címére egy 600 korona értékű tábori oltárfelszerelést küldött a harctérre, a szárazvami tűzkárosultaknak fölsegitésére pedig 500 koronát adományozott.

Bincsik Gyula halála. Részvétellel értesülünk, hogy Bincsik Gyula a kismartoni járásbírói fiatal albirája, a napokban hirtelen meghalt. A szimpatikus és a társadalom körében közszeretnek örvendő albiró halála széles körökben őszinte részvétet keltett.

Töpler Kálmán dr. polgármester 100 korona adománnyal a városi közkönyvtár alapító tagjai sorába belépett.

A custozzai győzelem évfordulója előestéjén az itten időző katonaság fátylás menetet rendezett, amelyen a nagyszámú katonaságon kívül, óriási embertömeg vett részt és lelkesen éltette a katonaságot. Az évforduló napján délelőtt 9 órakor a József főherceg honvédlaktanya udvarán tábori mise volt, amelyet ft. Bartal tábori lelkész celebrált, utána pedig magyar és német nyelven lelkesítő beszédet intézett a katonasághoz, majd tisztelt cseh és lengyel nyelven méltatták az ünnepély jelentőségét, befejezésül pedig Urbanek ezredes tartott nagyhatású beszédet és nagy lelkesedéssel éltette királyunkat és a német császárt. A megye képviselőiben jelen voltak Baán Endre dr. főispán, Hajas Antal alispán, Fertsák Jenő főjegyző. A város képviselőiben Kretschy Sándor dr. polgármester helyettes, Zergényi Jenő dr. városi t. főügyész, országgyűlési képviselőnk: Szilvásy Márton dr. stb.

Lajtaufalu. Sabel János Lajtaufalura kinevezett plebánus ünnepélyes installációja vasárnap f. hó 27-én lesz. Több barátja és ismerőse utazott e végből Lajtaufalura.

Adomány. Winkler Adolf dr. kir. tan. a soproni dispensairenek 500 K-t, a városi szépitőegyesület részére pedig 200 koronát adományozott.

Haláleset. Kausits József helybeli szabómester 51 éves korában folyó hó 25-én elhunyt.

A Vörös Kereszt Egyesület újabb nagy jötevőre talált Mechle-Grossmann Hedvig urasszonyban, ki legutóbb művészi festményeiből tizenkettőt engedett át a Vörös Kereszt Egyesületnek, köztük királyunk, a német császár, trónörökösünk, Frigyes főherceg, Hindenburg stb. képeit, amelyek legközelebb kisorsolásra kerülnek. A képek Schwarz Károly, Máhr Árpád, könyvkereskedéseiben, Monsberger papírkereskedésében s a Haas-féle szőnyeggyár várkerületi üzletében vannak kitéve. Ugyanitt kaphatók a sorsjegyek 1 koronáért. Fölvívjuk t. olvasóink figyelmét e szép kivitelű képekre s hisszük, hogy e nemes cél érdekében résztvesznek a sorsjegyek vételében.

Lemberg visszahodítása alkalmából Baán Endre dr. főispán, simonyi Hajas Antal alispán, Töpler Kálmán dr. polgármester a város és a megye nevében üdvözlő sürgönyöket küldtek Ófölségéhez és Frigyes főherceghez.

A soproni kereskedelmi iparkamara szerdai közgyűlésén, amelyen Halvax Frigyes alelnök elnökölt, Spiegel Szigfrid eddig volt alelnököt választották meg egyhangulag elnöknek.

Előkészítő városi tanácsülés. A városi tanács csütörtökön tartott ülésében Baán Endre dr. főispán elnökletével ülést tartott, amelyen a városi törvényhatóság e havi közgyűlésének tárgyait előkészítették. A városi tanács kimerítő jelentést fog tenni mindazokról az intézkedésekről, amelyeket a város élmezőnye körül tett. A terjedelmes jelentést Navrátil Nándor főjegyző, Thurner Mihály dr. főszámvevő és Hell Rudolf katonaiügyosztály vezető készítették. Tárgyaltak a fürdőház és mezőutcai csatorna kiépítéséről, a kavicszállítók díjainak méltányosságából való fölemeléséről. Özvegy Walker Istvánné karnagy özvegye nyugdíj-(kegydíj) ügyét, Artner Jánosné rendőr özvegye nyugdíjügyét, a szolgál- és rendőrszemélyzet családi pótlékának utalványozását s egynehány kérvényt fizetés fölemelése végett, amelyeket a tanács pártolóan terjeszt elő.

A Megvakult Katonák Országos Bizottsága az alább következő levélben köszönte meg gyűjtésünk eddigi eredményeképp beküldött összeget. Maurer Nándor urnak, az „Új Élet“ felelős szerkesztőjének, Sopron. A b. lapjában a háboruban megvakult katonák alapja javára rendezett gyűjtés eredményeként, a Szociális Missziótársulat szíves közvetítésével hozzám juttatott 264, azaz kettőszázhatvan négy korona hiánytalan kézhezvételét elismerve és nyugtatva, a nemes cél érdekében kifejtett, máris eredménydus buzgalmaért, a Megvakult Katonák Országos Bizottsága nevében legőszintébb hálámát és hazafias elismerésemet nyilvánítom. Budapest, 1915 június 21. Öszinte tisztelettel: Simonsits ügyvezető alelnök.

A vasuti igazgatók konferenciáját pénteken délelőlt tartották meg a győrsopron-ebenfurti vasut palotájában Papp János miniszteri tanácsos elnöklésével. A 4 pontból álló tárgysorozat letárgyalása után ünnepi ebéd volt a kaszinó Vilmos termében, amelyen a győrsopron-ebenfurti vasut főtisztviselői is résztvettek. Ebéd után a résztvevők legtöbbje elhagyta városunkat.

A soproni katolikus népszövetség választmánya f. évi június hó 27-én délután 3 órakor a soproni férfiak Mária kongregációjának helyiségében (Uj-utca 28. sz.) ülést tart, amelyre tagjait ez uton is meghívja.

Drágább lesz a borotválkozás. A soproni fodrászok testülete a következő értesítést bocsátotta ki: „Sopron város t. Közönségéhez! A soproni fodrászok testülete május hó 31-én tartott közgyűlésében elhatározta, hogy arra való tekintettel, hogy a már uralkodó drágaság napról-napra növekszik, különösen pedig az üzletünk folytatásához szükséges kozmetikai cikkek

négyszeres árra felszöktek, más városokhoz hasonlóan díjainkat némileg fölemeljük, miután a jelenlegi árak fönntartásával nem dolgozhatunk, sőt létünk is veszélyeztetve van. Ez okokból kérjük elhatározásunk méltánylását. Sopron, 1915. évi június hó 10-én. Kiváló tisztelettel A soproni fodrászok testülete.“

Égő vonat. Zurány község környékén az 51. sz. tehervonat egyik gabonával megrakott vagonján tűz támadt s noha az égő vagon azonnal beszállították az állomásra s oltásán mindenki segédkezett, teljesen elpusztult. Valószínűen szikratűz okozta a szerencsétlenséget.

Kihágás. A rendőrkapitányság özvegy Strommer Józsefnét azért, mivel egy kiló cseresznyét 80 fillérért adott el, 20 K pénzbüntetésre ítélte.

A körmendi katonák közt föllépett ázsiai kolera megszűnt.

Berchtold Lipót gróf volt külügyminiszterrel mult számunkban hozott közleményt oda igazítjuk ki, — hogy nem katonai szolgálat teljesítése végett vonul az olasz harctérre, hanem, mint az automobilügy szakértője ajánlotta föl szolgálatait s vonul a déli harctérre.

Vasuti szerencsétlenség. Szerdán a Györbe induló s ujoncokat szállító vonatból egyik utas kiesett. Mire észrevették és az állomásra vitték, meghalt. Kártyát találtak nála, a mely Matei István, a 67. gyalogezred ujoncának szövegezték. Valószínűen így hívják a szerencsétlenül járt katonát.

Uj fogolytábor. Pozsonyban 450 barack építését készítik elő, amelyekbe körülbelül 100.000 fogoly kerül.

Szellemeskedések.

Enyhítő körülmény. Biró: Maga a tanár ur esernyőjét a vendéglőből ellopta. Tud valami enyhítő körülményt felhozni? Vádlott: Azt tartom, hogy a tanár ur szórakozottságában ugysis ott felejtette volna.

Jól következett. A. naplopó enyveskező barátjához: Pista, te tegnap korcsmában voltál! B.: Én? dehogy is voltam! — A.: Ne tagadd, hiszen új kalap van a fejedben.

Adakozzunk a vak katonák számára!

E célra adományokat szerkesztőségünk és kiadóhivatalunk is elfogad és nyilvánosan nyugtat.

Szerkesztői üzenetek.

Tanitónő. V. L. elesteinek hírére a Szombathelyi Ujság alapján közöltük, ezért közelebbi adatokkal nem szolgálhatunk. Tessék a Vörös Kereszt tudakozódó irodájához fordulni.

Egy olvasó. Kellemetlenségét sajnálattal vettük tudomásul, de mivel esete kizáróan személyi ügy, lapunkban nem foglalkozhatunk behatóbban vele. Mindenesetre nagy műveletlenségre s izléstelenségre vall az incidenskedő magaviselete.

I. Gy. dr. Komárom. Levelét köszönettel vettük s majdnem közöltük, de közbe a szél Tihamérét hozta. Üdv mig munkám csökken.

Kétszobás modern

lakás azonnal kiadó.

Bővebbet a Soproni Központi Tejszövetkezethél. Telefon 457.

Soproni Takarékpénztár

SOPRON

Széchenyitér 19. szám

Alapított 1842.

Felek részére nyitva d. e. fél 9-től 12-ig, délután 3-tól 5-ig.

Fiók: Ruszt
Ferenc József-tér

Betétek takarékkönyvecskékre és folyószámlára

Jelzőlogkölcsonök

Előleg értékpapírokra

Váltó elszámítás

Tőzsdei megbízások

Sorsjegyek, külföldi pénznemek

Az összes bankügyekben legelőnyösebb kiszolgálás. Safekasszák bérbeadása.

Harcoló szövetségeseink színeivel ellátott táboriposta boríték kiadóhivatalunkban megrendelhető.

Alapított 1835.

Alapított 1835.

HILD LIPÓT

okl. kőműfaragómester és cementárúgyáros

Sopron, Kőfaragó-tér 5. szám.

Ajánlom magamat mindennemű épület- és szobrászmunka, oltárok, szószékek elkészítésére. — **Gazdag raktár kész sirkövekben.** — Nagy raktár mindennemű beton- és cement-árúkbán